

ODD FELLOW

Loge no. XI

NYTT

Nr. 1 - Januar 1999

I Vennskap, Kjærlighet og Sannhet

Vi portretterer
bror Ole Lindahlen

Godt Nyttår 1999!

Nyttårsrefleksjoner fra
br. Eks. OM Gunnar
Hojem

Påskhellstua fra Jakobsgarden, Sandøy
Slik så huset ut i 1867, men deler av huset er
fra 1700-tallet. Står nå på Fiskerimuséet.

VeøyNytt

Ansvarlig utgiver

Loge no. 11 Veøy av I.O.O.F. Molde

Ansvarshavende: Bror OM

I redaksjonen: Svein Baadnes, Oddvar Eriksen, Kjell Saltnes, Herloff Sagli og Ivar M. Gulseth

Jra redaksjonen

Når en skal forsøke å lage et medlemsblad som VeøyNytt, blir en stående overfor en god del dilemmaer. At bladets innhold må være av interesse for medlemmene er selvsagt. Men skal det være bare seriøst eller kan vi velge litt humoristiske vinklinger? Skal vi først og fremst fokusere på logens interne gjøren og laden eller skal vi være mer utadrettede? Hvem skal og - ikke minst - vil bidra med stoff som kan presenteres. Valgmulighetene er mange og fallgrubene er flere.

Det som har slått oss er egentlig en selvsagthet: Vi har lett for å bruke vår egen erfaringsbakgrunn og også stofftilfang fra egne opplevelser. Dermed kan man lett bli oppfattet som selvopptatt og navlebeskuende. Vi får imidlertid ta sjansen ...

Hvordan vi denne gang har valgt å prioritere, vil gå fram av det bladet som du nå holder i hånden. Vi håper at vi ikke har vært for selvsentret eller for lite seriøse. Det vil glede oss om nettopp *du* tok kontakt med oss og presenterte idéer og/eller stoff som vi kan bruke for å lage et best mulig logeblad hvor vi kan kombinere skjemt og alvor i passende porsjoner. Ikke minst gjelder dette også bildemateriell som kan egne seg for publisering i logesammenheng. Da vil bladet bli slik vi alle vil ha det - interessant og fengende, men aldri intetsigende og likegyldig.

Med dette utgangspunktet ønsker vi logebrødrene og alle andre lesere et godt nytt år i 1999 og takker for alle de gode stundene vi har hatt sammen i det forgangne året. Måtte det siste året før årtusenskiftet bli til gagn og glede for oss alle!

OM Per Lillebostad har ordet:

Godt Nytt År!

73 blir et tall som jeg kommer til å huske en stund. Etter hvert som vi blir eldre svekkes jo minnet en del. Det første man merker dette på er gjerne at man glemmer navn. Tall er lettere å huske og jeg kan godt huske telefon nummer, men glemmer navnet på den som eier telefonen. Tallet 73 vil derfor bli husket. Dette var nemlig antall innskrevne i protokollen på vårt første møte i 1999.

Jeg vet ikke om dette er rekord, men jeg tror man skal lete lenge for å finne et så stort antall møtedeltagere på et ordinært logemøte.

Det er ingen ting som gir større glede på OM-stolen enn godt besøkte loge møter. Oppmøtet på Loge Veøys møter har vært svært bra i mange år nå. Dette inspirerer oss alle.

Bror UM og jeg har hatt diskusjoner om årsakene til dette gode oppmøte. Bror UM hevder selvfølgelig med stor overbevisning at dette skyldes ham selv. Jeg på min side har like selvfølgelig antydnet overfor bror UM at dette skyldes OM. Ingen av oss er blitt overbevist av den andres argumenter og vi er nok begge egentlig klar over at det gode besøket skyldes brødrenes engasjement og interesse for logearbeidet. Men vekselvirkningen mellom brødrene og embedskollegiet samt at vi i fellesskap får til både møtene i salen og de mer sosialt pregede ettermøtene, er det som til syvende og sist gir de gode resultatene. Ved et årsskifte som dette vil imidlertid jeg understreke at brødrenes engasjement er enestående bra og det er derfor lett å være OM i Loge Veøy. Nei er et lite aktuelt ord i vår Loge.

Vi står foran et svært aktivt halvår i Loge Veøy. I perioden skal det avvikles 21 møter i Loge Veøys regi. Høydepunkter vil være festmøte med damer som arrangeres 27. februar, fellesmøte med de andre logene i vårt distrikt 16. mars og tildeling av veteran-juveler 23. mars og 13. april.

Det arbeides nå med planer for bedriftsbesøket som arrangeres 27. april og sommermøtet 15. juni.

Det er grunn til å takke alle brødre for godt besøk i 1998 og for interesse og engasjement i loge-arbeidet. Samtidig ønsker jeg velkommen til møtene i første halvår 1999.

Neste nummer

I dette nummeret ønsker vi vår nye DDSS - br Ingvar Langseth fra Loge Rune - velkommen og lykke til i embedet. I neste nummer håper vi å få til et intervju med bror Ingvar.

I tillegg regner vi med å ha en omtale av våre embedsmenn etter valgene i begynnelsen av mai. Vanlig logestoff vil der selvsagt også bli. Vet du noe som du tror er av interesse - ta kontakt!

H E Ø U NYTT

Redaksjonen ble avsluttet

16. januar 1999

Neste nummer tas sikte på å få utgitt i månedskiftet mai/juni 1999.

Bladets opplag: 200

Lay out:

SSa

Trykk:

Vesttrykk

Ettertrykk forutsetter samtykke.

Minneord

over

Bror John Roaldset

TIL MINNE OM MIN FADDER I LOGE VEØY, BROR JOHN ROALDSET.

Den 29. desember 1998 ble bror John Roaldset innlagt på Fylkessjukehuset i Molde. Da jeg besøkte ham neste dag, var det tydelig at han var meget syk, og taleevnen var borte. Men da jeg sa adjø, kom det et varmt smil i øynene hans.

Bror John Roaldset var et rikt utrustet menneske, og han hadde en utrolig evne til å formulere sine tanker i ord. Dette var et aktivum som hans elever i skolen nøt godt av. Men også vi logebrødre fikk nyte hans veltalenhet i hyggelig samvær, og ikke minst, ved å lytte til de mange talene som han holdt på ettermøtene i loge Veøy gjennom mange år. Den siste talen hans var rettet mot meg etter tildelingen av min 40 års veteranjuvel den 24. november 1998. Det var en varmt følt og hjertelig tale. Ingen av oss ante at det var siste gang vi hørte bror John Roaldset tale i logen.

Nå er han borte, og vi savner ham. Han syntes alltid å være i godt humør, og vi savner hans muntre replikker og formelle uttrykk.

Den største sorgen i hans liv kom da han mistet sin kjære Tuppen. I den senere tid gav han ofte uttrykk for det store savnet han følte.

Bror John Roaldset var Molde-patriot, født og oppvokset som han var i denne byen. I sin ungdom var han aktiv idrettsmann - turner, skihopper, sportsfisker og turgåer. Han var en ivrig supporter av Molde Fotballklubb, og på sine eldre dager var han medlem av klubbens pensjonistgruppe. Han hadde også fast plass på Molde Stadion.

Bror John Roaldset gav ved flere anledninger uttrykk for at han håpet at han skulle slippe et langvarig sykeleie før han forlot denne verden. Dette ønsket fikk han oppfylt. Tre dager etter at han ble innlagt på sykehuset, sovnet han inn - kl.1330 den 31. desember 1998.

Mange mennesker var møtt fram i kirka for å ta avskjed med ham da han ble stedt til hvile. Den trehvite kista var pyntet med røtter fra hans fiskeplasser ved Aursjøen, einer fra området rundt hytta hans ved Moldevatnet og lyng fra blåbærene han høstet hjem.

Vi brødre i loge Veøy takker bror John Roaldset for alt han bidro med i sitt logeliv. Vi lyser fred over hans minne.

Med hilsen i V. K.& S.

Ivar M. Gulseth

Bror John Roaldset's vita i vår loge og i vår orden

- * Innviet i Logen 16.02.1954
- * Tildelt 1. grad 26.10.1954
- * Tildelt 2. grad 22.03.1955
- * Tildelt 3. grad 18.10.1955
- * Opptatt i Leiren 21.10.1961
- * Tildelt 2. leirgrad 25.10.1962
- * CM's høyre assistent i 1956/57
- * Sekretær 1958/59
- * 25-års veteranjuvel 03.04.1979
- * 40-års veteranjuvel 05.04.1994

Møteprogrammet våren 1999 - Loge No. XI VEØY

06.01.	0 Nyttårsmøte F/V regi □ F (ons)	20.04.	- +
12.01.	0	27.04.	0 Bedriftsbesøk
19.01.	0	04.05.	0 og ≡ N
26.01.	0 og ≡ Regnskap	11.05.	0 og ≡ N/V
02.02.	0 Rapp. nemnder	17.05.	17. mai-treff kl. 11.30 regi □ H
09.02.	0 + Galla	18.05.	0 Instal. Storrepr.
13.02.	Operaaften	25.05.	0 Klba
16.02.	0	15.06.	Sommermøte
27.02.	Festmøte m/damer		
02.03.	= +		
09.03.	0 Instr.		
16.03.	0 Fellesmøte ADFGRV regi □ V		
23.03.	0 25 års Ve. Ju. Galla		
30.03.	0 Klba Fellesmøte F/V regi □ V		
06.04.	0		
13.04.	0 40 års Ve. Ju. Galla		

Vi tar her med vårt møteprogram for våren idet vi håper at de av våre brødre som vi skjelden ser, men som mottar VeøyNytt skal bli inspirerte til å møte opp på tirsdagene til gjensidig hygge og inspirasjon.

Legg for øvrig merke til feil datoangivelse for to av våre mai-møter i programfolderen.

Tre aktive 25-års veteraner

Referat ved Ivar M. Gulseth

25-års veteranene i godt selskap.

F.v.: OM Per Lillebostad, br. Svein Strande, br. Øyvind Flemmen fra loge Fanne - fadder for br. Svein og br. Lars Aage - Lars Aage Melbø, br. Eks.OM. Håkon Kringstad - fadder for br. Eivind - br. Eks. OM Eivind Moe og Storrepresentant Ole Silseth.

Tirsdag 13. oktober 1998 ble loge Veøy åpnet på ritualmessig måte i Troskapsgraden. Bror OM ønsket velkommen og spesielt velkommen ønsket han de besøkende brødre fra logene Rune, Ankeret og Fanne.

Senere ble logen gjort rede til tildeling av 25 års veteranjuveler til brødrene Eks.OM Eivind Moe, Svein Strande og Lars Aage

Melbø. Storrepresentant Ole Silseth overtok OM-stolen og ledet seremonien på en høytidelig og verdig måte. Som Ceremonimester fungerte br. Vidar Bjørkly for br. Lars Aage.

Under festmåltidet - som sedvanlig utmerket regissert av UM Edmund Talseth - fikk jubilantene og logen en overraskende hilsen fra Eks. OM Gunnar Hojem som var på bilferie i Frankrike. Hans hilsen kom fra Nice.

Begge fadderne - br. Øyvind Flemmen og br. Eks.OM. Håkon Kringstad - holdt varme og inspirerte taler for sine fadderbarn og for det å delta i vår orden. Alle tre veteraner benyttet også anledningen til å takke for hederen de hadde blitt til del ved å få ordenens 25-års veteranjuvel. De takket også for den gode tiden de hadde hatt i logen og for den varmen de hadde følt som logebrødre. Det ble sterkt understreket at verdien av det broderskapet som de gjennom møtene i logesalen og gjennom det sosiale i ettermøtene opplevde, ikke kunne overvurderes. Det gir mer enn ord kan gi uttrykk for ...

Logen hadde ved denne anledning også besøk av vår nye DDSS, br. Ingvar Langseth, fra Loge Rune. Selv om det denne gang var et uoffisielt besøk, så var det tross alt hans første besøk hit som DDSS. Derfor ønsket også han å ta ordet for å hilse logen og de nye veteraner. Dette var et besøk og en hilsen som såvel veteranene som de øvrige logebrødrene satte stor pris på.

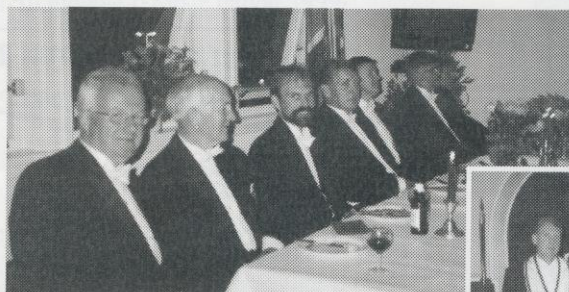
Gradspasseringer i høstterminen 1998

Referat ved Ivar M. Gulseth og Steinar Sandvik

I høstterminen 1998 har vi hatt 3 møter hvor gradspasseringer har stått sentralt. Dette er viktige merkedager i vår loges virke. Gradspassingene er på mange måter både en konfirmasjon på at våre brødre gjennom sin gjøren og laden i logen har vist seg modne for å motta ny innsikt og til å fordype seg ytterligere i de fundamentale elementer som vår orden er tømret på, samtidig som det er en invitasjon fra de «eldre» brødre om å gå videre på «livets og logens vei».

Den første av disse gradspassingene kom så tidlig som den 8. september 1998. Logen ble åpnet på ritualmessig måte i DEN HØYE SANNHETS GRAD kl. 1900 av fung. OM, Eks. OM. Sverre Outzen med Eks. OM. Håkon Kringstad i Eks. OM-stolen. Kl. 1910 ble logen gjort rede til forfremmelse til DEN HØYE SANNHETS GRAD av brødrene Arne Akselvoll, Per Øystein Vestad, Bjørn Sandvik og Tor Ivar Reitan.

Seremonien ble gjennomført på en fin og verdig måte, og det må nok en gang gis honnør til de involverte aktørene. Under festmåltidet talte bror Gunnar Hojem på

Øverst: Et hyggelig bordsete for de 3 nye brødre i Den Høye Sannhets Grad. Her sammen med sine faddere og med fungerende OM.

Til høyre: De tre brødre med nyervervede ordenskrager sammen med Eks. OM. Sverre Outzen som fungerte som OM. ved seremonien.

vegne av fadderne, og bror Per Øystein Vestad takket på vegne av de nye brødrene av DEN HØYE SANNHETS GRAD.

Glade brødre etter gradspasseringen tirsdag 13. oktober i godt selskap

Tirsdag 13. oktober 1998 ble loge Veøy åpnet på ritualmessig måte i Troskapsgraden.

Bror OM ønsket brødrene velkommen, og et kvarter senere ble logen gjort rede til

forfremmelse til DEN GODE VENNSKAPS GRAD av brødrene Steinar Sandvik, Viggo Johansen og Odd Hole.

Ole-Martin Jentoft talte på vegne av fadderne, og bror Odd Hole takket på vegne av de nye brødre av DEN GODE VENNSKAPS GRAD.

Den 20. oktober 1998 ble logen igjen gjort rede til ny forfremmelse til DEN GODE VENNSKAPS GRAD av brødrene Jarle Hjemli og Gunnar Bjørn Rekdal. Seremonien ble også denne gangen gjennomført på en korrekt og fin måte, som aktørene har all ære av. Under festmiddagen talte bror Vidar Bjørkly på

Det gratuleres etter gradspassering. Her er det to av våre virkelige nestorer - br. Con Syversten og br. Asbjørn Håseth - som gratulerer h.h.v. br. Gunnar Bjørn Rekdal og br. Jarle Hjemli.

vegne av fadderne, og bror Jarle Hjemli takket på vegne av de nye brødre av DEN GODE VENNSKAPS GRAD.

En 40-års veteran feires

Referat ved Steinar Sandvik

Tirsdag 24. november 1998 var først og fremst bror Ivar M. Gulseth sin store dag. Da fikk han tildelt 40-års veteranjuvel.

Bror OM ønsket brødrene velkommen og rettet en spesiell hilsen til bror Arnfinn Jørgensen, loge nr. 109 Nidaros og vår nye bror Oddvar Herje som var til stede på sitt første ordinære møte i logen.

Veteranens fadder - bror John Roaldset, veteranen, OM og DDSS ved festbordet.

DDSS Ingvar Langseth og Storrepresentant Ole Silseth ble ført inn i logesalen av bror CM, og ærestegnet ble anført. Bror DDSS overtok forsetet og ledet seremonien. Fungerende Stormarsjall, Eks.OM Ole Silseth, førte så kveldens 40 års veteran, bror Ivar M. Gulseth, inn i logesalen. Seremonien som fulgte, ble gjennomført på en meget verdig og høytidelig måte.

Etter høytideligheten inne i logesalen benket 62 brødre seg rundt et flott bord i festsalen hvor bror UM Edmund Talseth ledet bordet på en eminent måte.

Bror John Roaldset, som var 40 års veteranens fadder, var første taler. Han gav sitt fadderbarn en meget engasjert og hjertelig hilsen på den videre vei gjennom livet. Han gratulerte jublant og snakket varmt om det gode vennskap som i alle

disse årene hadde vært mellom de to brødrene og deres familier. «Vi er heldige som nå har anledning til å feire logens jublant og også logen. Det er en berikelse å delta i et slikt broderskap som vi gjør; den materielle rikdommen er

Fung. Stormarsjall Ole Silseth, 40-års veteranen og DDSS Ingvar Langseth

stor - men den åndelige rikdommen som vi deler, er en annen og større. Gjennom vår deltakelse i logen og gjennom våre delte livserfaringer, er vi ydmyke over - og budde på - hva fremtiden vil bringe», var bror Roaldsets budskap til såvel sitt fadderbarn som til oss andre logebrødre.

OM Per Lillebostad som først benyttet anledningen til å gratulere bror Teistklubb med en stor passert dag, gratulerte og overrakte blomster fra loge Veøy. DDSS talte på vegne av ORDENEN og gratulerte med tildelingen av 40 års veteranjuvel. Bror Helge Berntzen holdt en varm tale og hedret jublant med diktet "Å leva, det er å elska" som han deklamerte på en fin og varm måte. Deretter kom den

store overraskelsen - en tale til den jublende bror, sendt på telefaks fra bror Gunvald Krüger Johnsen, om bord i

Gratulanter i kø etter høytideligheten i logesalen.

og overrakte blomster fra bror Gunvald. Det var ikke rart om jublant ble rørt!

Bror Gunnar Højem talte varmt for jublant og gjengav fra «Elsk din skjebne» av André Bjerke. Siste taler var bror Svein Jarle Baadnes som gav jublant ros for stil og verdighet.

Jublant selv gav uttrykk for takknemlighet. Han takket bror John Roaldset for at han hadde anbefalt ham opptatt i loge Veøy for 40 år siden, og for at han hadde vært villig til å være hans fadder. Bror Odd Eide fikk takk fra jublant for at han gav ham det puffet som skulle til for å komme tilbake til logen etter et langt fravær. Jublant mente at vi som tilhørte en Orden som bygget på VENNSKAP, KJÆRLIGHET OG SANNHET, var privilegert.

Ex. DDSS Kåre Slinning takket for maten, og etter bordsetet koste brødrene seg med hyggelig samtale, kaffe og kringle i salongen. En stor, stor kveld var til ende.

Fra:

Molde JARUVAREFORRETNING BEST PÅ INDUSTRI

ÅRØSETERV. 17, P.b. 2058, 6401 MOLDE,
Foretaksnr.: NO 958 012 292 M.V.A.
TLF.: 712 49 200, FAX: 712 49 201

Godt Nytt År 1999

Fra:

REITAN BIL A/S
VI HAR UTVALGET
CHRYSLER Jeep
SEAT ŠKODA
Salgsavdeling - Verksted
Delelager - Budget Bilutleie
Tlf. 17 25 48 48 - Faks 71 25 20 40
Fannestrandsv. 72, 6400 MOLDE
Godt Nytt År 1999

Fra:

Herrmann & Sohn A/S

TANNTEKNIKK
Gull og porselen
Storgata 52 - 6400 Molde
Tlf. 71 21 88 80
Godt Nytt År 1999

Fra:

MNTF

BJØRN FURSET
Tannlege
Hamnegata 39
Boks 492 - 6401 Molde
Tlf. 71 25 53 00
Godt Nytt År 1999

Fra:

INGE PETTERSEN
Kometveien 7b - 6400 MOLDE

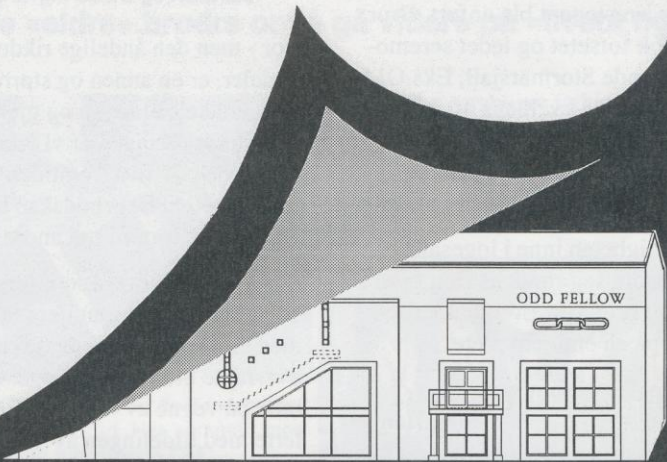

Kjøper og selger antikviteter
Tlf. 900 99 205 - Privat 71 21 09 12
Godt Nytt År 1999

Fra:

KPMG Peat Marwick
Revisjon - Skatterådgivning
Rådgivning innen
regnskap og økonomi
Julsundveien 47 - 6400 Molde
Tlf. 71 21 88 80 Faks 712 02 727
Godt Nytt År 1999

HER OGSÅ VIL VI
YTE VÅRT BIDRAG
TIL DET ...!

Eks. OM Gunnar Hojem:

Ved årsskifte 1998 - 1999

Et årsskifte er passert. Vi skriver 1999 og er gått inn i det siste året før årtusenskiftet er et faktum. Mange tanker kan gjøres - også i loge-sammenheng. Vi har denne gang bedt bror Eks. OM Gunnar Hojem om å feste noen av sine tanker på papiret og å dele dem med oss her gjennom Veøynytt. Han har ved en anledning sagt at «Det er om natten de glupe tanker tenkes, men da er det så ubekvemt å få fatt i PC'en». Vår kjære bror Gunnar har åpenbart hatt en del gode «oppegående» netter med PC'en påskrudd til både glede og ettertanke for oss alle.

Bror Eks. OM Gunnar Hojem

En amatørastonom i Volda ble for en tid tilbake intervjuet om sin hobby. Hva han så når satt ved sin kikkert i stjerneklare netter og "sveipte" i himmelrommet? Det var vanskelig for ham å kunne finne de riktige ordene om denne uendelighet som vi lever midt inne i. Når jeg nu henvender meg til logebrødrene gjennom VEØY-NYTT ved et årsskifte, så er jeg - når sant skal sies - inne i det samme dilemma som denne astronomen. De riktige ordene som helst skal avspeile det etiske grunnlag, eller sementen, som holder oss sammen i Odd Fellowordenen. For oss logebrødrene skulle det egentlig ikke være så vanskelig, for vi er jo forenet i vår orden på en erklæring vi høytidelig skrev under på den gang vi sendte vår søknad om opptagelse i ordenen, eller rettere da, om opptagelse i vår loge Veøy. Vi erklærte at vi **tror at et høyeste vesen er det som har skapt alle ting og opprettholder skaperverket. Noe Guddommelig som en gang i tidenes morgen satte det hele i gang, og som sådan har makt til å stanse det hele når "dette høyeste vesen" finner avslutningen beleilig.**

Har skaperverket ikke funnet sted ved "dette høyeste vesens vilje", men blitt slik av seg sjøl, så vil vi - om vi tror det - erklære at det er ingen begynnelse eller ingen slutt på det univers vi er en del av. Og dermed har vi erklært at vi ikke har det etiske grunnlag som gir oss adgang til å si vi er Odd Fellows.

De store livsspørsmål kaller ofte på de dypeste tankene, og da er det greit å be-tjene seg av andres ord enn egne. Jeg har så mye selverkjennelse enda som ballast, at jeg vet at det jeg sier i Odd Fellow sammenheng, har en tendens til å legge vekt på de tre viktigste ordene i vår ordens "formålsparagraf". Noen av brø-drene synes jeg er trøttende med dette preket om etisk grunnlag, men jeg lar meg

ikke skippe av den smule antydning kritikk jeg føler er tilstede. Ordene er disse:

- * **Vennskap**
- * **Kjærlighet**
- * **Sannhet**

Nu er det enda et ord, **troskap** som hører hjemme i vårt vokabular, men jeg vil for egen regning putte inn også ordet **takk-nemlighet** som et bærende ord. Nu har jeg den muligheten at om tankene blir for dype og de egne ordene for fattige, så kan jeg betjene meg av at "om det man ikke kan tale, må man tie". Derom er det jo ingen tvil, for både dere som lesere, og jeg, har jo lovet at vi skal "fortie det som skal forties". Men i denne nyttårs-betraktningen vil jeg dra frem, som jeg har antydning ovenfor, tanker andre har tenkt og skrevet ned. For uansett om vi tror på det guddommelige, og som sådan kan være medlem i Odd Fellow-ordenen, eller ikke tror på denne skaperkraft, så er vi alle medmennesker og innegjerdet av regler som har vokst frem gjennom ti-dene. Tror vi ikke, så er vi skyldig både oss selv, og ordenen, å ta konsekvensen av et endret syn og avvikle medlems-skapet. De regler jeg snakker om ovenfor, har vi fått enten gjennom de forskjellige religioner eller som resultat av menneske-nes erfaringer. I min barndom og ungdom fantes det en liten bok, jeg tror den hadde som tittel «333 regler for god tone». En bok som regulerte atferden til medmen-neskene. Jeg håper at vi i vår loge og - i videste forstand - vår orden, gjennom våre møter og atferd for øvrig fremelsker og lever etter disse 333 reglene som jeg her bare skal nevne, men anbefale mine logebrødre til å låne på biblioteket og lese, eller å kjøpe om den enda finnes i handelen.

La meg med en gang legge føringen, fremover. Mark Twain uttalte "at vi bør konsentrere oss om fremtiden. Det er der vi skal være resten av livet". Så rett, så

rett. Men da er det viktig at vi konsentre-rer oss om det som for oss Odd Fellow bør og skal være det vesentligste.

I Moldelogenene er det jo tanken på eget hus som er det dominerende. Jeg stiller meg i nærheten av den saken, men ikke så nært at vår logeprekthet kan beskrives slik en Anders Helseth ordla seg i VG for en tid tilbake:

*Når øksene slipes
på den ytterste dag
kan din prektighet
ha vært et selvbedrag.
Ved himmelens port
i skjærsildens røre
spør St. Peter
om hva du har gjort -
og ikke
hva du tenkte å gjøre.*

Når mine tanker om dette å **tenke å gjøre** skal settes ord på, så lar jeg en dame oppe i Trøndelag, på Frostad, Randi S. Nilsen forme ordene slik:

*Gi meg et smil når
jeg sturer,
og hjertet er nakent og bart.
Trøst meg når mismotet lurer
og alt kjennes håpløst
og svart.
Hold meg når tårene
sprenger
og intet kan stanse dem.
Vær da den vennen
jeg trenger
til lyset igjen når fram.*

Jeg har vel med det jeg har skrevet ovenfor allerede gitt leseren forståelsen av at det som ligger meg på hjertet ved inngan-gen til 1999, som også er ELDREÅRET, at vi prøver i all vår rastløse atferd å tenke på de som aller minst fremmer sin egen sak - våre eldre og delvis påfø-re logebrødre. Det er OK å samles om å

skaffe til veie flotte, og dermed kostbare lokaler, men la oss ikke glemme de vi enda har mellom oss, som ikke mer greier å komme på møtene. Hør bare hva K.F.D. skrev i et Odd Fellowblad for lenge siden:

Våre eldre.

*De sitter mest alene
og sier ingen ting,
våre eldre som er kommet
til livets siste sving.
De sto på og de strevde
de satte sine spor,
nå er det de som trenger
vår varme og et ord.*

*De eldre i vår kjede
de sitter bak sin dør,
vi burde kanskje se til dem
litt mer enn vi gjør.
En blomst fra venneflokken-
vi vet vel at den strør,
sin varme i en hverdag
som trenger litt kulør.*

*I logen var de ivrig med
for det som logens var,
nå er de mest alene*

*og leter etter svar.
Her har vi alle ansvar
Odd Fellow's ta et tak,
å gi dem det vi makter
må være felles sak.*

Etter at jeg hadde skrevet godt over nyåret, det logebrødrene har lest ovenfor, kom nr. 6 av Odd Fellow Bladet 1998, noe sent til jul å være, men dog med et innhold som, om man tar seg en smule tid, vil berikes av. Redaktøren Kjell-Henrik Henriksen skriver i sin leder under overskriften «*Andres lys*»: "Må ditt lys slukkes for at mitt skal få skinne?"

Våre gamle - og ofte skrøpelige - Odd Fellow-søsken har vært lysbærere i vårt logearbeide i kortere eller lengere perioder, avhengig av om sykdom eller død rev dem ut av fellesskapet og lysbærerjobben. Nu er vi så "på tuppa" opptatt av vekst og utvikling, både for rammen rundt våre møter, og for å trekke inn nye medlemmer, at vi har ikke overskudd, verken pekuniært eller i form av tid til omsorg. Dette ser ut til å være et landsomfattende fenomen. Det står ikke i klar tekst i det som skrives i bladet, men kan -

i hvert fall av meg - leses i siste avsnitt av lederen i ovennevnte blad. "La oss tenke over....". Redaktør KHH har sikkert ikke tenkt som jeg, at de yngre tar plassen eller utviklingen fra de eldre. Heller har nok hans tanker vært omvendte, de eldre sitter og niholder på sine tilkjempede rettigheter. Men la meg få lov til å oppfatte lederen slik at her må det ropes et varsko om at det ikke glemmes at de gamle lysbærere har krav på å delta. Muligens uten kraft og dynamikk som i yngre dager. Men gir vi dem plass i vår hukommelse som KFD skriver i sine vers ovenfor, så har muligens disse forgagne "nybrottsmenn" for oss som lever videre med resultatet av der de bar frem sine klart brennende lys, om vi gidder, å gi dem i det minste et lite T-lys som en stakket stund skinner og så smått varmer. Men det betinger at vi er bunn ærlige når vi skal besvare om vi har *hindret andres utvikling og vekst*. Selv svært gamle logesøsken kan føle utvikling og vekst, om forholdene legges til rette for det. Man blir ikke sløv eller åndsvak om alder og førighet bryter ned legemet.

Loge Veøys «sosiale» liv

I vår loge er det selvsagt de regelmessige møtene i logesalen som er det sentrale og samlende for oss som har gleden av å dele broderskapets byggende elementer. Men også våre sosiale samlingsstunder rundt brodermåltidet etter logemøtet er med på å bygge og å utvikle våre broderlige bånd og vår sam- og tilhørighetsfølelse. Derfor er også disse mer «sosialt» pregede evenementer viktige byggestener i vårt fellesskap. Her skal vi trekke fram noen få glimt fra fellesmøtet sammen med Fanne 07.10, venneaften 27. 10. og julemøtet 05.12. i høstterminen 1998. Høstens festmøtet med damer, juletreffesten og også nyttårsfesten må vi av ulike årsaker la utstå til en annen gang.

Fellesmøte m/Fanne

7. oktober var det dags for høstens fellesmøte med Fanne. Dette ble - tradisjonen tro - gjennomført i Fannes regi. Stikkordet var som vanlig: En krabbeaften i vennskapelig lag. Men før det selskapelige startet hadde vi et stilfult og høytidsstemt møte i logesalen hvor Fannes OM presederte med stor rutine og verdighet. Også embedskollegiet for øvrig fortjener ros for sine bidrag til et i

Vi koser oss i felles lag.

Referat ved Steinar Sandvik

Bror Per Næss signerer gjesteboken under kvalifisert overopsyn.

alle henseende vel gjennomført logemøte.

Under det etterfølgende hyggelige bordsetet rundt småbord hadde vår egen OM ordet og hilste til våre brødre i Fanne. Det ble da også benyttet anledningen til å utveksle mindre høytidelig, for

ikke å si spøkefull «småerting» slik det ofte foregår mellom «ekte» brødre av ulik alder. Under sammenkomsten fikk vi for øvrig bivåne at to «nybakte» 50-åringer, br. Magne Orten og br. Leif Aslaksen, fikk sine tradisjonelle gaver overrakt av OM Bernt Vilnes sammen med godord på den videre vei gjennom livet. Som seg hør og bør takket de sin loge og sine brødre for oppmerksomheten.

Br. Magne Orten får sin 50-års oppmerksomhet fra OM. Bernt Vilnes. Br. Leif Aslaksen venter.

Venneaften

Venneaften ble avviklet 27. oktober med ialt 46 brødre til stede. I tillegg var det med 7 gjester. Dessuten møtte vår DDSS br. Ingvar Langseth, fra Loge Rune. Inne i logesalen ledet OM med dyktighet den innledende del av sammenkomsten. Herunder orienterte han våre gjester om logens liv og virke idet han spesielt talte om vennskap, om det å ha venner og om alternativet - det å være vennefattig.

Ved samlingen etterpå var det servert nydelige snitter og kaffe. Under denne delen fikk en av våre gjester - Jan Sandblåst - ordet for å takke for minneord og for støtte som familien hadde mottatt i forbindelse med bortgangen til hans bror, br. Per Sandblåst. Under bordsetet fikk vi for øvrig også nyte godt av en underholdningssekvens med br. Svein Strande på pianokrakken og br. Eks. OM Sverre Outzen som en mester av ordet. Såvel det musikalske som det verbale hadde «As time go by» samt vennskap som gjennomgangstema. I det

hele en gripende og dyktig gjennomført rundreise i tid og rom. Br. Agnar Hansen var overlatt den ansvarsfulle oppgaven det er å takke for maten.

Så var tiden kommet til orienteringen fra DDSS Ingvar Langseth. Han holdt en velforberedt orientering om vår orden - dens etikk, om den etiske plattformen og

også om våre virksomheter. I tillegg understreket han betydningen av at «gode venner møtes ofte og har det hyggelig» i tilknytning til våre mer formelle møter i logesalen. DDSS har all ære av sitt foredrag med fengende og illustrerende transpareter som han nyttet. I det hele tatt

Julemøtet 05.12.1998

En fast tilbakevendende suksess er julemøtet. Etter et møte i logesalen gjennomført på ritualmesig måte med sedvanlig verdighet og stil, var tiden inne til å benke seg rundt et elegant og julepyntet festbord. Denne gangen hadde vi for øvrig fått hjelp av «damene våre» slik at brødrene i forsyningsnemnda kunne dele bordets gleder med oss andre i samtid.

Et utmerket toastmaster under hele bordsetet var Eks. OM Kåre Slinning som styrte det hele med fast, men likevel nokså øm hånd! Det hele startet med musikalske innslag til glede for såvel syn som øye og øre fra våre egne «storblåsere» br. Johan Sættem, br. Lars Aage Melbø og br. Eivind Johansen forsterket med Fanne sin «storblåser» Øyvind Flemmen. Inspirerte innlegg ved bordet var det fra vår OM. Per Lillebostad og fra Eks. Om Sverre Outzen. Ansvaret for å takke for bordsetet og for maten var

må denne del av venneaftenen ha vært en instruktiv innføring for de besøkende gjestet samtidig som det var en nyttig, hyggelig og inspirerende «repetisjonsøvelse» for oss brødre enten vi nå hadde kortere eller lenger «fartstid» i logen.

overlatt til vår Ceremonimester Lars Aage Melbø som hentet sin inspirasjon fra bordsetet, fra maten og - ikke minst - fra sin barndoms grønne dal - Isfjorden. Å takke «våre damer» for hjelpen ville imidlertid toastmasteren i utgangspunktet ikke overlate til noen andre - dette ville han ha og ta ansvaret for selv! En vennskapelig meningsutveksling oppstod derfor mellom ham og OM som også ønsket å bidra med sin takk. Det hele endte selvsagt i fred og fordragslighet - de takket og klemte damene

begge to ... Det var for øvrig våre medhjelpere ærlig verdt etter sin fantastisk fine innsats både ved tilberedelse og ved servering av maten! Alt i alt - en svært vellykket førjulsaften.

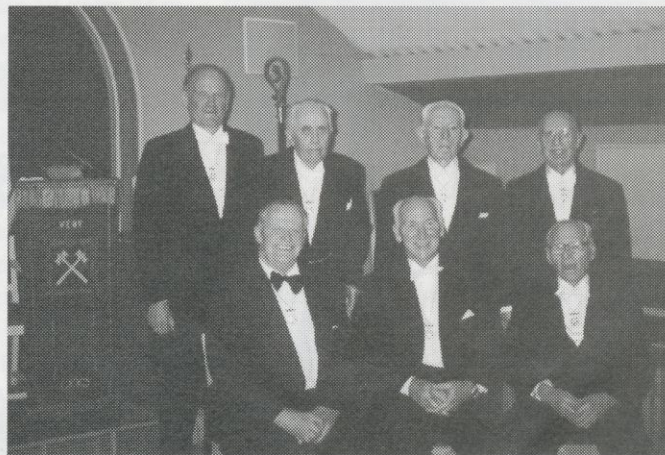
40-årsveteraner

24. oktober i år fikk vår nåværende kapellan - br. Ivar M. Gulseth - sin 40-års veteran juvel. Ved den anledningen var hele 7 av våre 40-års veteraner samlet. Dette var en så unik begivenhet at vi har «foreviget» veteranene inne i logesalen. Nyttårsaften gikk dessverre en av disse våre veteranbrødre - br. John Roaldset - bort.

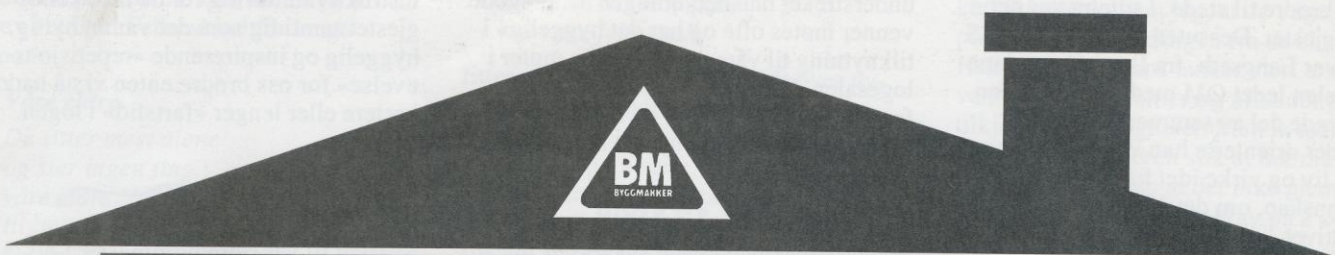
Veteranene - som vi nevner fra venstre og bakerste rekke rekke først:

Oddgeir Skiffjord, f. 30.06.1917, opptatt 25.10.1952
 Arne Bergsgjerdet, f. 19.11.1912, opptatt 01.04.1958
 Conrad Syvertsen, f. 16.05.1906, opptatt 15.05.1950
 Bjarne Teistklubb, f. 10.11.1918, opptatt 30.03.1954
 John Roaldset, f. 31.07.1912, d. 31.12.1998,
 opptatt 16.02.1954
 Ivar M. Gulseth, f. 06.12.1912, opptatt 18.11.1958
 Asbjørn Håseth, f. 03.12.1907, opptatt 04.03.1950

Av øvrige veteraner med 40 år og mer hos oss i Odd Fellow-ordenen som ikke var til stede på det omtalte møtet, nevner vi disse i tillegg:

Erling Gjerstad, f. 07.07.1915, opptatt 15.05.1950
 Paul Sandøy, f. 28.05.1911, opptatt 14.04.1953
 Jan A. Starheim, f. 13.10.1928, opptatt 11.09.1958
 Rolf Tangen, f. 16.10.1912, opptatt 05.05.1948
 Anders E. Tovan, f. 25.05.1921, opptatt 31.01.1956

**BYGGMAKKER
Lønseth**

- * Byggevarer * Trelast * Dører
- * Vinduer * Jernvarer * Maling * Beis
- * Elektrisk verktøy * Peiser * Ovner
- * Garderobe * Kjøkken

**BYGGMAKKER
Lønseth**

Tlf. 71 21 46 00, Postboks 2060 Moldegård 6401 MOLDE

**Vi er alltid med
når det gjelder**

Mandagstreffen - en treff midt i blinken

En god del av de godt voksne - og noe få andre - av logebrødrene i Veøy og Fanne samt re-bekkasøstrene i Hild og deres respektive ektefeller har erfart det: Ingen mandag i sesongen er «hel» uten at man avsetter rom for et besøk i en times tid fra kl 12.00 og utover i våre lokaler i Storgata 18 - 20. Da er det tiden for mandagstreffen

av Steinar Sandvik

Vi ser det i annonsen hver mandag gjennom terminen - mandagstreffen kl. 12 er annonsert like tilbakevendende som innkallingene til logemøtene. Vi ser det - og registrerer det - men *ser* vi det? Får disse aktivitetene og - ikke minst - de som påtar seg ansvaret for å holde hjulene i sving den oppmerksomhet som de fortjener hos den vanlige logebror?

For at vi skal huske på det som i sin tid, dvs. i begynnelsen av 1986, ble dradd i gang av brr. Con. Syvertsen, Toralf Tande, Oddmund Indbjør og Arne Bergsgjerdet tar vi oss her en tur innom noen av mandagstreffene i 1998.

Orden skal det være - her sitter mennene!

Det tyngste ansvaret har i høstterminen hvilt hos arrangementskomitéen bestående av Olga Hesthol, Asbjørg Oshaug og Ragnhild Aarø. Hvis det har vært noen dirigent i denne «gjengen» så er det Olga - hun er det som i hvert fall innledningsvis har gitt oss noen godord med på ferden utover dagen og fram til neste treff. Br. Ivar Aarø har ifølge pålitelige kilder opptrådt som solid og pertentlig «borddekker» mens br. Magnar Bugge har sørget for å holde kontrollen med finansene. Det gjorde han forresten også i vårterminen da Oddny Samdal, Inger Hjelset og Inger Johanne Sættem var komité med br. Kåre Samdal som fast «røkelaks-skjærer». Kvaliteten på oppdekkingen og serveringen - nydelige smørbrød eller rundstykker, tekaker av ulik sort og nytrukket kaffe - har hele tiden vært et eksempel til etterfølgelse. Og prisen - ja, den har er etter dagens pengeverdi vært på et nærmest symbolsk nivå - kr. 20,- pr. person.

Høstens komité: Olga Hesthol, Ragnhild Aarø og Asbjørg Oshaug

Oppmøtet varierer litt fra gang til gang, men rundt 35 personer skriver sin signatur i gjesteboken hver gang. Noen ganger er mennene i flertall, noen ganger kvinnene. Kanskje er damene i et lite flertall de fleste ganger - vi har ikke kontrollert. Pensjonistene er naturlig nok de fleste på disse sammenkomstene midt på dagen. Men det er faktisk noen få yrkesaktive som ser seg tid til å komme innom - br. Odd Eide og br. Tore Pedersen er blant disse. Av nestorene må vi - uten at andre glemmes - få lov til spesielt å trekke fram br. Con. Syvertsen og br. Arne Bergsgjerdet som flittige gjengangere sammen med br. Asbjørn Håseth. De eldre menn med de unge tanker

Det dominerende «lydnivået» fra de to gruppene - mennene for seg og damene for seg - varierer noe. Men alt tyder på at historiene og meningsutvekslingene går utvungent, fritt og lett ved alle bord i begge leire. Det løses verdensproblemer, det utveksles opplevelser fra forrige gang eller fra «gamle dager» og også fra andre omgivelser og begivenheter. Noen har også vært på reiser - da kan reiseberetningen følge. Andre (i beskjedenhet - referenten) er for tiden grepet av en «diktbasille» og plager resten av forsamlingen med å lese små værs - alt fra barnerim til mer lødige ting av Jakob Sande og Herman Vildenvøy. Forsamlingen applauderer og gjør diktleseren (referenten) innbilske! I høst har det også vært avviklet en bingoseanse og ellers har vi fått ulike orienteringer - bl.a. litt om fremdriften for det nye logehuset. Vårterminen gikk på omtrent samme måte.

Vårsesongen skulle forresten vært avsluttet med en dagstur med buss rundt i Moldes omland. Turen var planlagt og opplagt ned til den minste detalj av br. Gunnar Hojem med gode venner og rådgivere. Var br. Ingolf Melseter med tro? Busstreiken i mai kom imidlertid og gjorde at vi måtte ha den turen «til gode».

At det ved disse mandagstreffene ikke skal være «kjønnsblanding» er selvsagt - mennene benker seg som antydning for seg mens kvinnene finner sine plasser på andre siden av «midtgangen». Så kan det da foregå vennskapelig «ordkløveri» og gjensidig og godslig «småerting» over demarkasjonslinjen. Men ved et par anledninger har det skjedd - plassene på mannsiden har blitt for få og dermed er det et par av de fremmøtte menn som har benyttet anledningen til å «menge seg» med damene - og det midt på dagen! Navn skal i denne sammenheng ikke nevnes - at de er blitt vennlig «tilrettevist» understrekes. Så får vi da se om det hjelper ...

Her har noen av damene benket seg.

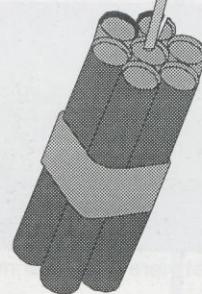
Alt i alt - mandagstreffen er en, kan hende, litt glemt suksess, men en nesten unnnværlig del av mandagene for dem som har oppdaget mandagens «oase» i Storgata 18 - 20. Og selv om det faktisk er mange som går der; det er plass til flere. Sikkert er det - alle vil føle seg hjemme og velkommen i forsamlingen.

Vi bør takke alle de som i 1998 og i tidligere år har bidradd til å gjøre mandagstreffen til en suksess og ønske de som nå tar fatt på sin virksomhet velkommen og til lykke med en innsats som vi alle setter mer pris på enn vi vet å gi uttrykk for.

Vi utfører det meste innen bygg og anlegg

- Tre- og stålkonstruksjoner
- Hovedentrepriser
- Totalentrepriser
- Betongkonstruksjoner
- Mobilkranutleie
- Kaibygging

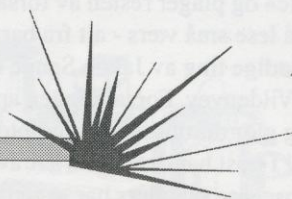

Rekdalbygg AS

ENTREPENØRFORRETNING MOLDE

Oscar Hanssensv. 7, 6400 Molde Tlf. 71 21 50 55 Fax 712 15 090

Vi tar gjerne utfordringer!

I Vennskap, Kjærlighet og Sannhet - en ekte logebror

Hver enkelt av våre logebrødre hadde fortjent å bli viet spesiell oppmerksomhet av VeøyNytt. I så måte kunne en vel sagt: «Ingen nevnt, ingen glemt». Dette er neppe den riktige og beste måte å praktisere vår ordens og vår loges leveregler. Vi har derfor denne gangen valgt å samtale med en av våre logebrødre som alltid rekker ut en hjelpende hånd når det trengs. Han står alltid til tjeneste - i stort og smått og med glimtet i øyet og den gode replikken sittende løst for å kalle på smilet og vårt gode humør. Det er vår gode bror Ole Lindahlen.

Bror Ole Lindahlen portrettert av Sigurd Sivertssen

Ekte Moldenser er han, bror Ole Lindahlen. Født og oppvokst i Myrabakken, og med midlertidig opphold i Svenskebyen før han nå har slått seg til ro i Fannestrandsvegen.

I 1959 begynte han som leietjener ved Alexandra Hotell. Etter 5 år i denne jobben arbeidet han som kelner i 10 år. Men br. Ole slo seg ikke til ro med dette. Han hadde fått fagbrev, og i 10 år jobbet han som hovmester ved hotellet. Som mangeårig hovmester forteller han at han hver lillejulaften koser seg med «Hovmesteren og grevinnen» uten at han vil bekrefte at han kjenner seg igjen i situasjonene.

NÆRINGSNEMDAS STØTTESPILLER OG SJEF-JULENISSE

I 30 av sine 63 år har han vært medlem av loge nr. 11 Veøy. Han har vært en trofast bror som ALLTID er positiv til å påta seg verv. Han har hatt flere embeder som assistent både for OM og UM. Størst innsats har han imidlertid gjort i forbindelse med ettermøtene. Med sin faglige bakgrunn ble han en selvskrevne støttespiller i Næringsnemda. Flere år har han hatt eneansvar på kjøkkenet. Fortsatt trår han trofast til når det er behov for assistanse der. Ordet nei finnes ikke i br. Oles vokabular.

For sin innsats i logen og Ordenen, ble han for snart 5 år siden hedret med tildeling av 25-års Veteranjuvel.

Vi kan nå også røpe at julenissen verken kommer fra Finland eller Drøbak. Den beste julenissen er født og oppvokst i Molde! Neste år har br. Ole et nytt jubileum: Han har da vært julenisse i 30 år på logens årlige juletreffester for barna våre. (Kanskje noen av våre yngre brødre storøyd har sittet på fanget til br. Ole og

mottatt sin «godtepose»?)

- Har du noen tanker om din tid som Odd Fellow ?

- For meg har medlemskapet vært midt i blinken! Jeg har trivdes fra første dag. Det er et fantastisk miljø i loge Veøy. Oppmøtet er også utrolig godt. Men, sier han: Hvorfor «forsvinner» enkelte brødre? Plutselig blir aktive brødre borte fra møtene. Hva er årsaken og hva gjøres for å kartlegge årsakene? Embedskollegiet burde legge opp til en oppfølging

Er det noen som kjenner næringsnemda - hvem trår til når det mangler noen?

av brødre som plutselig uteblir. På denne måten tror jeg vi ville få mange gode brødre tilbake som aktive medlemmer.

- Hva med logens framtid?

- Jeg er spent på det nye Odd Fellow-huset. Selv er jeg engasjert i planleggingen av kjøkkenet når det gjelder innredning og utstyr.

Br. Ole forteller videre at han er positiv til nybygget, men er betenkt på kostnadsrammene. Det må nok satses mye på egeninnsats dersom vi skal make dette. Vi har logebrødre som er fagfolk innen de fleste områder, så det bør kunne gjøres stor egeninnsats, sier han.

SOMMERMØTE PÅ HURTIGRUTA?

Sommermøtet i år var lagt til Bolsøya hvor svært mange brødre har sine sommerhus. Det var en flott dag hvor br. Ole stod for matlaging og servering.

- Vi har et flott miljø her borte. Foruten oss er det fire andre brødre som har hytte like i nærheten. Det er fint med sommermøter som er lagt til brødrenes landsteder. Men, sier br. Ole, kanskje det kunne være hyggelig med en annen vri. Hva med en tur med hurtigruta til Kristiansund? Et kort møte med en enkel tallerkenrett underveis. Tilbakturen kunne vi sikkert få en rimelig avtale ved å følge bussene som har kjørt overlandsturister fra Molde. De kjører jo som kjent tomme på retur til

Molde. En tur med hurtigruta ville sikkert bli en stor opplevelse en fin sommerkveld. Jeg tar gjerne ansvar for å arrangere en slik tur, sier han! Så her er det bare for embedskollegiet å ta invitten!

AKTIV PENSJONIST

Et portrettintervju med br. Ole burde ha «frie rammer» rent plassmessig. Han har så

utrolig mye å fortelle fra sin yrkesaktive tid, og selvsagt også fra sin tid som Odd Fellow. Men av redaktøren har vi fått begrenset plass til disposisjon. Av den grunn må vi bare avslutte med dette. Som pensjonist får han nå bedre tid til familie og sine to store hobbyer, jakt og fiske. Andre jegere og fiskere i logen ville bli blå av misunnelse om vi brettet ut historier og fangstrapporter. Det får stå over til en annen gang. Takk for praten, og lykke til i det fortsatte Odd Fellow-liv, og med din aktive pensjonist-tilværelse!

Nå, nå! Det er også andre som kan vies oppmerksomhet!

En spesiell og stor opplevelse i Loge Veøy

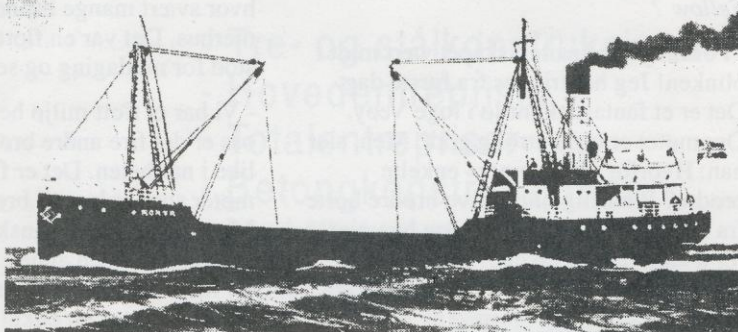
1. desember 1998 ble en logekveld utenom det vanlige for de av oss som hadde anledning til å møte. Etter møtet i logesalen som ble gjennomført på sedvanlig stilfull og verdig måte, var det tid for etterfølgende brodermåltid med foredrag. Foredragsholderen var vår egen bror Torleif Janbu som - sammen med Kåre Andersen - nå er de eneste som kan fortelle hva de selv opplevde som deltakere i redningsaksjonen etter Roktas forlis på Galler-skjæra natta mellom 2. og 3. april 1938.

Bror Torleif Janbu

av Steinar Sandvik

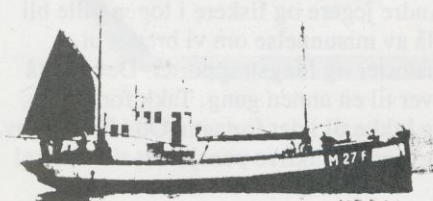
Som en erfaren «reiseleder» tok bror Torleif oss med tilbake i tid - til uværsdagene på kysten vår i begynnelsen av april i 1938. Dette gjorde han med et slikt engasjement og på en så intens måte at vi følte at vi nesten var der sammen med ham og hans likemenn i det dramaet som utspant seg der i mørket og stormen.

D/S «Rokta», 368 br. reg. tonn, 131 fot. Eier: Lars L. Eides Rederi, Øystese

Det vekket til ettertanke det som bror Torleif minnet om innledningsvis. Kanskje det at Roktas forlis fikk så stor oppmerksomhet den gangen hadde sammenheng med at man gjennom de nye mediene radio og telefoni for første gang hadde muligheter til å komme så nært innpå en slik dramatisk og livsødeleggende begivenhet.

I raske riss tegnet han opp bildet av båtene som var involvert - først og fremst av Rokta selv, men også av redningsskøyta «Christian Bugge», «Dønning» hvor bror Torleif var maskinist, «Barvåg» som slepte doryen med seg, «Aksel» med føringsbåten og også alle de andre båtene som var med. Vi formelig så for oss hvordan disse ulike båtene var i rorhus, maskinrom, i lugarer og på dekk bl.a. med den nyss påmonterte kvalkanonen i baugen på Dønning.

M/K Dønning av Nordre Bjørnsund

Bror Torleif førte oss lenger - han tok oss med på en geografisk reise langs kysten i en senvinternatt som i det ene øyeblikket kunne være værmessig rimelig god for i

neste øyeblikk å vise at «han Rasmus» ikke skal spøkes med! Gjennom sine intense, men lavmelte beskrivelser av øyeblikksbilder fra nord på Trøndelagskysten til falla i Galler-skjæra fikk vi nye bilder på netthinne. Vi følte at vi var der ... på ferden langs kysten.

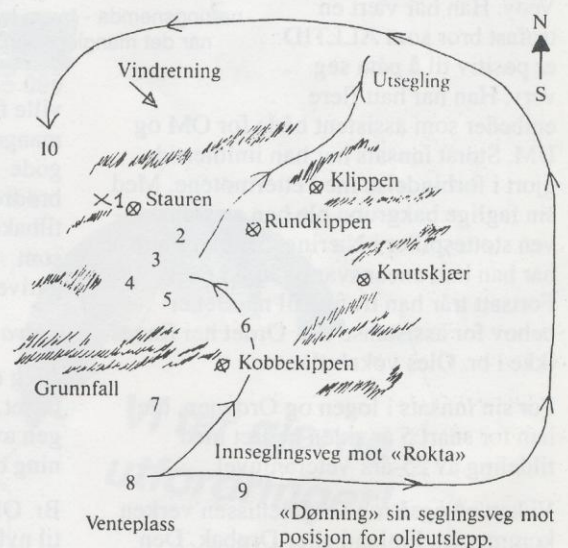
Så skjedde katastrofen - Rokta grunnstøtte og ble stående i «saksa» ved Stauren. På godt og vondt - mest på vont - ble hun holdt i moder jords «jerngrep» mens «Rasmus» og stormen herjet og slet i både båter, hus og mennesker. De tause menn tenkte, planla og satset uten tanke på seg selv, men med *omtanke* for medmennesker i nød og livsfare!

På nytt tok bror Torleif oss videre - han tok oss med ombord i de ulike fartøyene. Og på sin fine og innlevelsensrike måte tok han oss også med inn i de trange og mørke rom hvor menn, dels samlet i feller, dels samlet i ønsket om å berge folk fra sine feller, møttes i et slags skjebnefelleskap i kampen mot kreftene og naturen. Vi følte oss nær de mennes-

kene som satt innesperret av de frådende vannmasser i de små rom på Rokta og ventet - ventet på døden, men fremdeles håpet på redningen. Vi var med de som var opptatt av å redde - koste hva det koste ville. Vi tenkte på de fedrene som tok med seg sine sønner fordi de var de som de først og fremst kunne sette sin lit til i farens stund. Vi så for oss føringsbåten da den reiste seg i grunnbråttet og kastet to av sine ryttere av seg og inn i døden. Vi så for oss dristigheten - ja, dumdristigheten som ble utvist for å øve heltedåd! De visste bare ikke at det var dåd de utførte - de gjorde bare sin plikt i nødens stund slik kystens folk skal gjøre!

Endelig ble vi tatt med til slutten på dramaet; av Roktas mannskap ble 6 av 12 reddet i live og 2 av redningsmannskapene kom aldri igjen fra havet levende. Under veis ble vi forresten med innom

Situasjonsskisse 4. april 1938 kl.14.30 da mannskapet på «Rokta» hoppet i sjøen

x 1 «Rokta»	7 «Parat»
2 «Christian Bugge»	8 «Aksel»
3 Doryen til Barvåg	9 «Barvåg»
4 «Grei»	10 «Dønning»
5 «Forsøk»	
6 Føringsbåten fra «Aksel» kvelva her.	

såvel Søndre som Nordre Bjørnsund. Til Harøysund for å hente journalister fra Oslo/ Aftenposten var vi også. Også til Rindarøy og Aukra kirke og til Øystese i Hardanger ble vi tatt med under og etter at redningsdramaet var over den 4. april 1938.

Vår «guidede» tur på Romsdalskysten en stormperiode i april 1938 var slutt først da midnattstimen nærmet seg. For oss som hadde gleden av å gå i helene på vår stillferdige, kunnskapsrike og fengslende guide - bror Torleif Janbu - hadde tiden fløyet. Da det hele var over hadde vi knapt evner til å gi ham den takk og den applaus han virkelig hadde fortjent ...

For på nytt å minnes de som omkom i dramaet, og for - på samme måte å hedre alle de som deltok i redningsaksjonen - samt for å takke bror Torleif Janbu for opplevelsen, gjengir vi her Arnulf Øverlands dikt «Redningsdåden på Hustadvika»:

*Det kom en melding fra Bjørnesund:
I natt er det gått et skip på grunn.*

*Skøyter og fiskebåter gikk ut.
Havet stod som en rykende grut.*

*Skipet stod på ved Galleskjær.
Umulig å komme inntil der.*

*Bølgene brøt over vraket.
Det spurtes om der var liv tilbake.*

*Båtene red i rokk og storm
mot havets fresende midgardsorm,
vaktet og krysset dagen til ende,
men da det mørknet, måtte de vende.*

*Enda mørkere ble det ombord.
Stormen stod som en foss fra nord.*

*Folkene satt i lugaren på dekk
så ble den siste båten bli vekk.*

*Det var ikke råd å få gitt noe tegn.
Det var bare å sitte som daumannsbein*

*og vente, vente for hvert minutt
på bølgen som skulle ta dem til slutt.*

*Og når bølgen sank, men vraket sto,
da tentes en liten gnist av tro,*

*og når skipet sluktes av neste sjø,
da tenkte de: Nu skal vi dø!*

*Det grånet ennu en gang av dag.
Da så de skøyten, den gikk over stag!*

*En mann springer ut for å gi seg til kjenne,
- kan hende de ser ham! - Det kunne jo hende!*

*Han redder seg inn før det neste brott,
og nu ser det ut som de har forstått!*

Nærmere kommer de, skøyte og kutter:

*Men stormen øker; - det gjelder minutter.
S kroget knaker, det kaster og frir seg,
det svikter, det legger seg over og gir seg.*

*Da der de der, hele redningsflåten,
redningsskøyten og føringsbåten!*

*De gjorde den nesten umulige ting:
å seile tvers gjennom brottenes ring
og fiske opp av det skumgrunne kavet
memm som var tatt av havet!*

*Men bølgen tar de liv de vil:
to redningsmenn satte livet til
og ga oss den enkle lære
om sjømanns plikt og ære.*

*Helter? - Hvem snakker om helter her?
Det er jo folk som vi kjenner!
Det er Peder og Eilert og Lars og John,
det er granner, skyldfolk og venner!*

*Oh har de sin æres uskrevne lov,
er det den deres arbeid gir:
De vet av havet tar sine menn,
men de vet ikke hvem det blir.*

*Men den som ikke våger seg ut
når skip er i ytterste fare,
han kan vel være et hederlig skinn, -
han er ingen sjømann bare.*

Vi innvier ny bror

Den 17. november 1998 var det tid for innvielse av en ny bror i Loge no. 11 Veøy. Logen ble åpnet på ritualmessig måte i Troskapsgraden av bror OM som ønsket velkommen til møtet. Kl. 19.20 bad han om at logen måtte bli gjort rede til innvielse av bror Oddvar Herje som har sitt daglige virke ved Christie & Opsahl Entreprenør AS. Dette var den 3. innvielse som ble foretatt i 1998. Bror CM ledet seremonien på en fin og verdig måte og ledet den nye bror trygt gjennom innvielsen. Brødrene - spesielt de med kortest «fartstid» i logen - fikk erfare en innvielsesseremoni som ble utført på en stemningsfull, vakker og verdig måte. Seremonien, gjennomført i regi av et meget dyktig embedskollegium, påkaller høytid og vekker alltid til ettertanke - også hos de etablerte brødrene i logen. Under festmåltidet talte bror Pål Gaasøy som er fadder for vår nye bror, og bror Oddvar Herje takket for den tillit som var blitt vist ham.

Bror Oddvar Herje sammen med sin fadder, bror Paal Gåsøy, etter innvielsen.

Den nyinnvidde gir noen ord til beste for sine nye brødre under bordsetet etter innvielsen.

Enquête

Som vanlig etter en innvielse har bror Ivar Gulseth stilt et par spørsmål til vår nye bror. Her kommer de svarene som vi fikk.

Hva var din første reaksjon da du ble spurt om å gå inn i logen?

Hva holder de på med? Er dette noe for meg? Dette var noen av de spørsmålene jeg stilte meg. Med 4 barn som etter hvert flytter ut av rede, blir det litt mere tid til å tenke over hva livet kan brukes til utover det med familie og arbeid. Etter en del undersøkelser og samtaler med kommende logebrødre ble det til at jeg søkte om å bli opptatt i Odd Fellow, loge nr. 11 Veøy. Kan du si noe om ditt inntrykk av logen så

langt?

Inntrykket så langt er positivt. Opptaks-seremonien var meget spesiell, og jeg ser frem til å få overvære en slik seremoni. Ellers så har jeg rukket å få med meg feiringen av bror Ivar Gulseth's 40-årsjubileum, foredraget om Roktaforliset av bror Torleif Janbu og julebordet. Alt dette har vært bra. Dersom fortsettelsen blir like bra, så føler jeg å ha gjort et riktig valg med å bli medlem av loge nr. 11 Veøy.

Reisebrev fra Moldefjorden

I forrige nummer av *VeøyNytt* var vi så heldige at vi fikk en sjømannshilsen fra bror Gunvald Kr. Krüger-Johnsen mens han arbeidet ombord i «Monarch of the Seas» på seilas i Caribien. Denne gangen drar vi ikke så langt - en seilas på Moldefjorden er heller ikke «at kimse ad». Det vet de fleste som er «båtfrelste». Og mens vi venter på varmere tider ...

av Steinar Sandvik

og si med dikteren:

«Vennlig staden smiler
mot det blanke speil
hvorpå skibe iler ...»

I byens østligste del har vi flyplassen og - nærmere sentrum - friluftsområdet på Lubbenes. Hever vi blikket mot fjellet får vi se Hatleliblokka - var det Skipnes' eller var det Windstads «momument» onde tunger i sin tid kalte den? Vandrer blikket videre vestover og ned mot sjøen får vi se bl.a. Molde Nye Stadion. Innimellom vet vi at der finnes både teaterbygg, restauranter, rundkjøringer og gateløys - alle elementer som en by skal ha om den vil

kalle seg en storby. Heldige er vi imidlertid som har få av storbyens ulemper.

Lar vi turen gå videre fra byen, er vi få øyeblikk senere om-

kranset av holmer og skjær. Går vi mot vest får vi Hjertholmen om styrbord og går mot Fiskerimuseet og kan fortsette til Seilerhytta. Lar vi kursen gå øst, kommer vi gjennom Lagunen og til Sæterøya og Gåsøya og senere til Bolsøya. Fortsetter vi rett fram er vi gjennom Hjertøysundet eller hva de kaller det for å fiske på f.eks. Fårøytangene. Her kan vi få både sei, torsk og - ikke minst - makrell når sesongen er der. Reker vi langs landet både her og der, er lyren og blankfisken mulig å treffe ... Og så - om høsten - det sosiale fiskeriet som sildeheklingen er. Skal tro hvem som har det beste ekkoloddet, er dyktigst til å lese det, og som har den beste flaksen ... Så var det krabben og «kardinalen» da. Hvor er de, tro? Sen

sensommerkveld eller en kveld tidlig på høsten er en opplevelse som mange må misunne oss.

Lengre turer er også mulig - *Veøya* er absolutt verdt et besøk; forsettelsen kan være rundt Sekken

eller inn Langfjorden til f.eks. Eidsvågen eller også inn Rødvenfjorden. Romsdalsfjorden til Åndalsnes er et annet alternativ. Om en så vil «til havs», er Bud, Bjørnsund, Lyngværa, Orten, Ona og Sandøya eller Finnøya gode alternativer i løpet av en rimelig dagstur. Jo, vi gleder oss allerede til neste sesong ...!

Offisersantrekket er noe uformelt. Det er også forholdet til passasjerene. Jorun Melbø er her godt selskap for skipperen!

Ord for natten:

*Er det nogen Ting i Verden
som gaar fortære end et
Aar eller to!*

(Knut Hamsund - 1920)

Landstigning og befaring på Fiskerimuséet. Cruise fartøyet «Kobben» tar livet med ro.

«Å gå over bekken etter vann» er det noen som sier. Andre hevder at «Gresset er alltid grønnere på andre siden av gjerdet». Hva man tilsvarende kan si når vi beveger oss ut på «bøljan blå» og tenker på sjøen og sjølivet, kommer vi ikke på i farten. Ett er imidlertid sikkert - vi som har anledning til å erfare båtlivet med

utgangspunkt i Molde har mye å glede oss over - kanskje langt mer enn det vi i første omgang forestiller oss.

Molde Cruisehavn. «Splendour of the Seas» ruver sammenlignet med hurtigruteskipet «Midnattsol» og Molde domkirke.

Noen få minutter fra vår båtplass på Tøndergård - Norges 3. største småbåthavn - eller fra en av de andre utmerkede båthavner og båtplasser vi har i byen, kan vi snart snu oss mot Molde Cruisehavn, Molde sentrum og skue tilbake over byen

Bror Oddvar Eriksen vokter ekkoloddet. Hvor er den fisken som jeg aldri får?